

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
8. ROČNÍK - ČERVEN 2010 - ČÍSLO 84

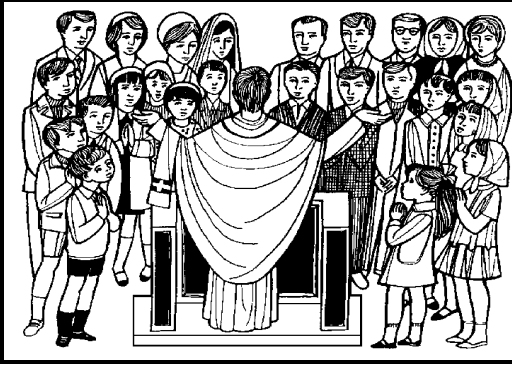
FARNÍČEK

Z OBSAHU
LITURGICKÉ OKÉNKO
NOVÝ DĚKAN
PAPEŽ VE FATIMĚ
PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ
SVÁTOST MANŽELSTVÍ
ZEMŘEL MONS. KOUKL

Fryštácké děti u prvního svatého přijímání

DUCHOVNÍ SLOVO

Máme za sebou několik významných událostí, jako volby do parlamentu, první svaté přijímání 12 dětí z naší farnosti a slavnost Božího Těla.

Před sebou pak pouť na Velehrad, kde budeme v sobotu 12. června prosit za obnovu rodin a nová duchovní povolání, jak ke kněžskému nebo případně

řeholnímu životu. Otcí arcibiskupovi Janu Graubnerovi velmi záleží na tom, aby se na tyto úmysly s ním modlilo co nejvíce lidí. Proto vyzývá, aby z každé farnosti přijel alespoň jeden autobus. Doufám, že my Fryštačané ho nezklameme a najde se dost farníků, kteří budou mít chuť, obětavost a odpovědnost a rozhodnou se jet na tuto pouť vizovického děkanátu na Velehrad. Zároveň zde můžeme navštívit hrob otce kardinála Tomáše Špidlíka.

Odjezd na tuto pouť je v 15.30 z náměstí ve Fryštáku, v 16.00 bude začínat modlitba sv. růžence, v 17.00 adorace a v 18.00 hodin mše svatá.

Měsíc červen je zasvěcen Ježíšovu Srdci. Jeho srdce, probodené našimi hříchy, je zároveň neustále připravené vydávat se a rozdávat všem to, čím je naplněné – lásku a milosrdenství.

Láskyplný vztah Boha k nám a nás k Němu – to je duchovní život. Povzbuzuji Vás, abyste dbali na svůj duchovní život a jdouce po mostě důvěry a lásky se s Bohem setkávali.

Požehnaný červen všem přeje otec Miroslav

OD A DO Z - O JÍDLĚ A PITÍ - FRANTIŠEK ZÁLOHA

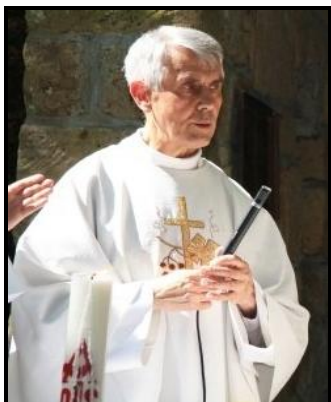
- ❖ Kdo se jednou popálí i huspeninu fouká.
- ❖ Kdo má plný žaludek a ještě jí, kope si hrob zubama.
- ❖ Každý hřib je jedlý, ale některý jen jednou.
- ❖ Kdo chce spát sladce, ať večeří krátce.
- ❖ Kdo se nerovná s chlebem, nerovná se ani s lidmi.
- ❖ K hostinám přátel se ubírej pomalu, k jejich neštěstí rychle.
- ❖ Káva a kouření – života soužení.
- ❖ Kde je sladké, tam najdeš i něco trpkého.
- ❖ Kdo med jídá, zdravý bývá.
- ❖ Kde se dobře vaří, tam se rychle tloustne.

V neděli 30. května se před 10 hodinou opět zaplnil fryštácký kostel nejenom věřícími, ale také 12 dětmi. Letošní první svaté přijímání přivedlo k Pánu Ježíši 8 děvčat a 4 chlapce. Slavnostně vyzdobený chrám, dětská schola i s kapelou a maminky, tatínci, sourozenci, babičky a dědečci s hrdostí sledovali, jak se prvokomunikanti chystají poprvé k přijetí eucharistie. Bylo by zajímavé vědět, co všechno se honilo hlavou dětem i jejich rodičům. Zda to s vírou myslí opravdu vážně nebo se jedná jen o zbožné přání babiček (či prababiček). Nic totiž nenahradí příklad rodičů – a podle toho, jak se k tomu staví tatínek a maminka se většinou zachová i dítě. Umíme dávat dobrý příklad našim dětem? Nebo stačí, když jsme (pro klid v rodině) přežili ten rok či dva náboženství a končíme....To teď záleží i na nás rodičích. Věřím, že přes klesající počet dětí přistupujících k 1. svatému přijímání (před několika lety jich tam stálo asi 25) se s většinou z nich budeme pravidelně setkávat alespoň o nedělích a svátcích. V opačném případě to byl sice hezký zážitek, ale pro další duchovní rozvoj těchto dětí asi neměl valný význam. *Pane Ježíši, dej ať se prostřednictvím těchto dětí rozšíří i společenství věřících rodin ve Fryštáku.*

ZMĚNA VE VEDENÍ NAŠEHO DĚKANÁTU

Zpravodaj farnosti Vizovice informoval v letošním květnovém čísle o změně ve vedení vizovického děkanátu, do něhož spadá i naše fryštácká farnost. Dosavadního děkana P. Františka Sedláčka, který je v současné době duchovním správcem štípské farnosti, dočasně nahradí ve vedení vizovického děkanátu Monsignor Jan Kutáč, farář ve Vizovicích. Důvodem jsou plánované velké opravy poutního kostela Narození Panny Marie ve Štípkě, které budou v nejbližší době otce Sedláčka značně zaměstnávat.

Mons. Jan KUTÁČ se narodil 28. ledna 1942 v Kopřivnici. V první polovině 90. let byl spirituálem Teologického konviktu v Litoměřicích. Poté, v letech 1995-2000 byl farářem ve Valašských Kloboukách. V červenci 2000 odešel na žádost pražského arcibiskupa a kardinála Miloslava Vlká do Vinoře u Prahy, kde vybudoval duchovní centrum Mariapoli. Od roku 2006 působí jako farář ve Vizovicích. Vyprošujeme otci Kutáčovi k vedení našeho děkanátu hodně síly a darů Ducha Svatého.

(Zpracováno z webových stránek farností Val. Klobouky a Vizovice)

- vn -

OTEVŘENÉ BRÁNY

Ve Zlínském kraji se naplno rozběhl už druhý ročník projektu Otevřené brány, v jehož rámci se veřejnosti zpřístupňuje celkem 18 sakrálních památek s průvodcovskou službou. V současné době vydal Zlínský kraj barevnou 117-ti stránkovou brožuru, která kromě populárně naučného popisu jednotlivých kostelů zapojených do projektu nabízí tipy k dalšímu turistickému vyžití v daném místě.

Po loňském pilotním ročníku, kdy bylo zkušebně v průvodcovském režimu otevřeno 9 kostelů, se Zlínský kraj na základě překvapivě velkého zájmu návštěvníků rozhodl v projektu nejen pokračovat, ale rozšířit jej o dalších devět míst.

Zlínský kraj na projektu Otevřené brány spolupracuje s Arcibiskupstvím olomouckým a s městy, obcemi i jednotlivými farnostmi. Cílem projektu je zvýšit informovanost obyvatel a návštěvníků o duchovní historii kraje a zároveň působit v oblasti poznávací, estetické i etické. Současně jde o vznik uceleného informačního systému v oblasti církevních památek a jeho zapojení do širších aktivit cestovního ruchu.

- pn -

OCENĚNÍ KNĚŽÍ Z NAŠEHO OKOLÍ

Letošní jubilant
P. Jan Krist z Trnavy

U příležitosti roku kněží ocenil arcibiskup Jan Graubner v olomoucké katedrále dne 8. května 2010 při arcidiecézní pouti ke sv. Janu Sarkanderovi některé kněze naší arcidiecéze za jejich mimořádné zásluhy a obětavou službu. Byli mezi nimi také kněží z nejbližšího okolí fryštácké farnosti. Zlatý ornát jako symbol ocenění od otce arcibiskupa obdrželi dva emeritní kanovníci z našeho děkanátu P. Jan Krist (farnost Trnava) a P. Václav Divíšek (farnost Lukov), a vedle nich také mj.

salesián P. Karel Tinka (farnost Panny Marie Pomocnice na Jižních Svazích) – všichni tito kněží v letošním roce oslavili devadesáté narozeniny. K dalším oceněným patřil letošní osmdesátník - salesián P. Stanislav Palásek, který dříve působil ve Zlíně, nebo také současný farář ve farnosti Sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně P. Ivan Fišar.

V letošním roce jmenoval papež Benedikt XVI. několik kněží naší arcidiecéze svými osobními kaplany s právem užívat čestný titul Monsignore. Tato mimořádná ocenění byla předávána taktéž při výše zmiňované slavnosti a mezi oceněné patřil také náš nový děkan P. Jan Kutáč a zlínský děkan P. ICLic. Antonín Kupka. - vn -

(Zpracováno z www.ado.cz, foto ze zpravodaje vizovické farnosti)

SETKÁNÍ S OTCEM PETREM VACULÍKEM

Koncem měsíce dubna se v Domě Ignáce Stuchlého uskutečnila salesiánská kapitula. Součástí byla také mše svatá, kterou sloužil otec biskup Karel Herbst. (viz článek v minulém čísle Farničku)

Měla jsem to štěstí, že jsem se po delší době setkala s otcem Petrem Vaculíkem, který převezme před prázdninami službu provinciála salesiánů. Stává se tak devátým provinciálem po P. Ignáci Stuchlém.

Řekla jsem mu, že si vzpomínám, jak nám skoro před 20 lety v našem společenství ve Fryštáku povídal o Duchu Svatém.

Otec Petr tehdy přirovnal život k hrnku kávy, na jehož dně je cukr. Můžeme pít kávu hořkou, nebo ji lžičkou zamíchat. A stejně je to i s Duchem Svatým. Dostali jsme jej při křtu, plně rozvinuli při biřmování, ale záleží pouze na nás, jestli jeho pomoc a dary používáme.

S Duchem Svatým se nám ovšem život daleko lépe žije.

Otec Petr mi potvrdil, že si na toto setkání dobře pamatuje a že na nás Fryštačany nezapomněl.

Vyprošujme jemu i dalším salesiánům hojnost darů Ducha Svatého.

- js -

ZEMŘEL P. JOSEF HOREHLEĐ

Arcidiecézní zpravodaj OLDIN přinesl ve svém minulém čísle zprávu, že letos koncem března v Praze odešel na věčnost jezuita P. Josef Horehleď. Jméno tohoto kněze vám pravděpodobně bude „na první poslech“ zcela neznámé. Pokud však připomeneme doposud jediné kněžské svěcení ve Fryštáku, které se konalo 14. června 2003, možná si vzpomenete, že otec biskup Karel Herbst tehdy spolu se salesiánem Pavlem Kosmákem vysvětil ještě jednoho kněze, kterým byl právě tento jezuita.

Josef Horehleď se narodil 8. června 1961 v Uherském Hradišti

a vyrůstal v obci Modrá u Velehradu. Vyučil se zedníkem a maturoval na střední škole stavební. Po vojenské službě pracoval jako mistr odborného výcviku ve stavebnictví. V roce 1993 vstoupil do noviciátu jezuitů v Kolíně a 15. srpna 1995 tam složil své první řeholní sliby. Poté studoval filozofii v polském Krakově a po pastorační praxi v Olomouci pak v irském Dublinu teologii. Svá studia zakončil licenciátem z morální teologie. Na kněze byl vysvěcen ve Fryštáku v roce 2003, tedy před sedmi lety. Od roku 2004 působil P. Horehleď jako ministr řeholního domu v Praze a současně připravoval založení Křesťanské základní školy Nativity v Děčíně. Tato škola v září 2008 otevřela svou první třídu. P. Horehleď několik let statečně odolával těžké nemoci a svým mnohým úkolům se věnoval až do posledních sil. Závěrečné měsíce pozemského života prožil v pražské komunitě. Dne 22. března 2010 si ho Pán povolal k sobě na věčnost. Pohřben byl na Velehradě.

Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách...

(zpracováno podle OLDINU – květen 2010)

- vn -

DO PROJEKTU OTEVŘENÉ BRÁNY ZAPOJENY MJ. TYTO PAMÁTKY:

Velehrad (bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje)

Svatý Hostýn (bazilika Nanebevzetí Panny Marie)

Kroměříž (kostely sv. Mořice, sv. Jana Křtitele)

Chropyně (kostel sv. Jiljí)

Rajnochovice (kostel Narození Panny Marie a sv. Anny)

Uherské Hradiště (kostel sv. Františka Xaverského)

Uherský Brod (kostel Neposkvrněného početí Panny Marie)

Zlín - Štípa (poutní chrám Narození Panny Marie)

Zlín (kostel Sv. Filipa a Jakuba, Evangelický kostel)

Tečovice (kostel sv. Jakuba Většího)

Provodov (kostel Panny Marie Sněžné)

Holešov (kostel Nanebevzetí Panny Marie)

ZEMŘEL JOSEF KOUKL – EMERITNÍ BISKUP LITOMĚŘICKÝ

„Poznali jsme lásku, jakou Bůh má k nám. Bůh je láska. Kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.“ (1 Jan 4,16)

Tímto biblickým citátem začínalo parte s oznámením o smrti litoměřického emeritního biskupa Mons. ThDr. Josefa Koukla. Uvedený verš měl ale ještě jeden význam. Jednu jeho část si totiž otec biskup Koukl zvolil za své biskupské heslo. Tím heslem byla věta: *Bůh je láska – Deus caritas est*. Narodil se 8. listopadu 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde jeho otec působil jako profesor na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně a od roku 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval v roce 1950. Ve stejném roce byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze – Dejvicích.

V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do roku 1953. Od 1. března 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl ustanoven administrátorem ve farnosti Stodůlky a od 15. října 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra. Od 17. listopadu 1970 se staly jeho dalším působištěm Litoměřice, kam ho povolal kardinál František Tomášek do funkce spirituála zdejšího kněžského semináře. Sídlil na faře v nedalekém Velemíně. Právě ve spojitosti s tímto místem na něj mnohé rodiny a mládež vzpomínají jako na srdečného hostitele. V roce 1974 byl Josef Koukl v Praze promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na teologické fakultě. Byl také jmenován kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. července 1989 – tedy ještě v době komunistické totality, jej papež Jan Pavel II. jmenoval sídelním biskupem litoměřickým. Tuto službu zastával až do roku 2003, protože jeho abdikaci přijal Jan Pavel II. až v jeho 78 letech. Poté se Mons. Josef Koukl stal emeritním biskupem. Nadále ale působil na Biskupství litoměřickém, kde zastával úřad biskupského vikáře pro záležitosti styku se zahraničím a vedl také četná duchovní cvičení pro osoby zasvěceného života i pro laiky. Letos na jaře ještě oslavil výročí 60 let od kněžského svěcení. Zemřel neočekávaně v biskupské rezidenci v Litoměřicích v sobotu před slavností seslání Ducha Svatého, dne 22. května 2010. Pohřeb se konal o týden později, 29. května 2010 v litoměřické katedrále sv. Štěpána. Hlavním celebrantem pohřební mše sv. byl litoměřický biskup Jan Baxant. Pohřebních obřadů (přenášených televizí Noe) se účastnilo dalších 13 biskupů od nás i ze zahraničí (včetně arcibiskupů Dominika Duky a Jana Graubnera, nebo apoštolského nuncia Diega Causera), asi 130 kněží a kolem osmi set věřících. Věříme, že Pán štědře odplatí otci biskupu Josefovi vše dobré, co pro svou diecézi i celou naši církev vykonal. **Odpočinutí věčné, dej mu, Pane...- vn -**

NÁVŠTĚVA PAPEŽE VE FATIMĚ

(Z promluvy Benedikta XVI. k biskupům Portugalska, Fatima)

„Jak vidíte, papež se musí stále více otevírat tajemství kříže, objímat jej jako jedinou naději a hlavní cestu, aby získal a shromáždil v Ukřižovaném všechny své bratry a sestry v lidstvu. V poslušnosti Božím Slovu je povolán žít nikoli sám pro sebe, ale pro přítomnost Boha ve světě. Je pro mne útěchou, s jakou rozhodností mne také vy následujete, aniž byste měli obavu o cokoli jiného než o ztrátu věčné spásy svého lidu.“ „Po křesťanech, povolaných být zralými laiky, kteří se ztotožňují s církví a jsou solidární se složitou transformací světa, vyžaduje doba, ve které žijeme, novou misijní sílu. Autentické svědky Ježíše Krista potřebují zejména ta lidská prostředí, kde je rozsáhlejší a hlubší mlčení víry: mezi politiky, intelektuály, pracovníky v komunikaci, kteří vyznávají a prosazují monokulturní nabídku a přezírají náboženský a kontemplativní rozměr života. V těchto prostředích nechybějí věřící, kteří se stydí a přispívají tak sekularismu, jenž vytváří bariéry pro křesťanskou inspiraci. Avšak ti, kteří v těchto prostředích s odvahou obhajují silné katolické myšlení, věrné učení církve, ať i nadále od vás, milovaní bratři, dostávají povzbuzení a poučná slova, aby jako věřící laici prožívali křesťanskou svobodu. Jako pro první hlasatele evangelia bude pro vás užitečné poznávat a chápat různé sociální a kulturní faktory, vyhodnocovat duchovní nedostatky a účinně plánovat pastorační zdroje. Rozhodující je však umět vštěpovat každému aktivnímu hlasateli evangelia pravou horlivost ke svatosti s vědomím, že výsledek závisí především na sjednocení s Kristem a na působení jeho Ducha.“ Pokud totiž, jak mnozí tvrdí, není katolická víra společným jměním společnosti a často na ni „božstva“ a páni tohoto světa pohlížejí jako na záludné a zaslepené sémě, velmi obtížně se může dotknout srdcí prostřednictvím pouhých promluv nebo morálních výzev, a ještě obtížněji všeobecnými výzvami ke křesťanským hodnotám. Nicméně pouhá formulace poselství nedojde až na dno lidského srdce, nedotkne se jeho svobody a nezmění život. Nadchne především setkání s věřícími osobami, které svojí vírou přitahují ke Kristově milosti, když o Něm vydávají svědectví. Napadají mě tato slova Jana Pavla II.: „Církev potřebuje především velké proudy, hnutí a svědectví svatosti mezi ‚christifideles‘ (věřícími laiky), protože právě ze svatosti se rodí každá autentická obnova církve, každé obohacení poznání víry a křesťanského rozvoje, opětovná, vitální a plodná aktualizace křesťanství při setkání s potřebami lidí, obnovená forma přítomnosti v srdci lidské existence a kultury národů“

Svěřuji vás Matce Boží Fatimské a prosím ji, aby vás mateřsky podporovala ve výzvách, v nichž se angažujete.“

- lk -

LITURGICKÉ OKÉNKO

Dnes přinášíme další díl seriálu Jany Skaličkové o tom, co bychom měli znát - tentokrát o manželství.

Manželským svazkem (matrimonium) vzniká mezi mužem a ženou společenství celého života.

Má sloužit k dobru manželů, plození a výchově dětí a k dobru celé společnosti.

Podstatnými vlastnostmi manželství jsou: jednota a nerozlučitelnost. U pokřtěných se jedná o svátost. Účinky pro manžele - trvalé a výlučné pouto, ve kterém mají oba tytéž práva a povinnosti a prvořadé právo a povinnost na výchovu dětí.

PŘEKÁŽKY UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ

- Nízký věk
- Fyzická neschopnost
- Trvající manželský svazek: Možno prohlásit předcházející manželství za neplatné pouze u manželství nedokonaného, privilegum paulinum a petrinum nebo pokud se prokáže, že manželství nevzniklo v řádné formě.
- manželství reholníků a Bohu zasvěcených osob
- příbuzenství
- zločin

PRIVILEGUM PAULINUM

Jedná se o manželství dvou nepokřtěných (sňatek na úřadě) a jeden se nechá pokřtít a druhý s ním proto nechce žít. Rozvedený pak může vstoupit do nového manželství v případě, že původní manžel se nechce dát pokřtít, ani s ním znovu v manželství přátelsky žít.

PRIVILEGUM PETRINUM

Církevní nesvátočné manželství (1 pokřtěný a 1 nepokřtěný) může rozvázat papež, pokud nepokřtěná strana nedbá na to, o čem byla poučena (nebránit víře) = papežský akt milosti.

V případě dalšího sňatku musí dát nový partner výslovný příslib katolickému partneru svobodného uplatnění života víry, katolický křest i výchovu dětí.

FORMA UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ

Oddávající – zástupce církve, snoubenci (případně sňatek v zastoupení), nejméně dva svědci (musí mít schopnost pochopit obřad), místo má být ve farnosti, kde má alespoň jeden bydliště.

Manželství je možné prohlásit za NEPLATNÉ pro psychickou neschopnost uzavřít manželství a žít v manželství.

- 1) v době uzavření manželství duševní choroba či těžká porucha mysli
- 2) těžký nedostatek úsudku (záleží na onemocnění a stupni) musí existovat už před sňatkem.

VZNIKLA NOVÁ POUTNÍ CESTA STARÉ MĚSTO - VELEHRAD

V neděli 13. 6. 2010 se na Velehradě uskuteční žehnání Poutní cesty růžence. Vyvrcholí tak dlouholeté úsilí tvůrců tohoto projektu. Poutníci se mohou zúčastnit mše svaté v bazilice v 10.00 hodin, dále je pro ně připraven oběd na Stojanově gymnáziu a beseda s autory poutní cesty. Vlastní požehnání poutní cesty se uskuteční na jejím začátku u železniční trati ve Starém Městě v 15:00, kam budou poutníci z Velehradu dopravováni kyvadlovou dopravou. Poutní cestu požehná olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Poutní cesta růžence spojuje velkomoravský Veligrad (Staré Město u Uherského Hradiště) s Velehradem, který se stal v průběhu dějin nositelem cyrilometodějské tradice. Autoři ideje Poutní cesty, architekti Miloš Klement a Petr Todorov, upřesňují: „Myšlenka na její vybudování vznikla jako odezva návštěvy papeže Jana Pavla II. na Velehradě. Tehdy vzniklo úsilí vrátit poutnímu místu jeho význam a dále je obohatit o současné výzvy. Cesta má být přípravou, vstupní bránou k obnově duše člověka, společnosti, krajiny. Čas cesty je tak navrácen svému lidskému rozměru, je měřen krokem a modlitbou. Krajina, kterou cesta vede, dostává hlubší smysl. Poutní místo se opět stává očekávaným cílem, vyvrcholením úsilí cesty a soustředění modlitby.“ Ve svém průběhu je Poutní cesta růžence rytmizována celkem dvaceti zastaveními, které podle návrhu výtvarníka Milivoje Husáka vytesal kameník Josef Kozel. Každé zastavení symbolizuje jedno tajemství a je vyrobeno z božanovského pískovce. Křesťanství hláсанé Konstantinem a Metodějem nezničilo kulturu Slovanů, nýbrž dokázalo na ní stavět, rozvinout ji. Právě citlivý přístup k původní kultuře byl jednou z příčin úspěchu cyrilometodějské mise. Tak i zastavení růžence utváří dvoumetrový neopracovaný kvádr, který je korunován pravidelně opracovaným krychlovitým blokem s reliéfem. Shánění finančních prostředků a vedení celého projektu se ujalo Občanské sdružení Matice velehradská. Jeho předseda, P. Jan Peňáz, neskrývá radost: „Jsme vděční všem dárcům, za každou částku, ať už se na ni po trochách sbírali lidé z farností či dokonce z celého děkanství, anebo ji celou věnoval jednotlivec nebo rodina. Jména dárců jsou na každém zastavení vypsána malým písmem, ale jistě jsou hluboce zapsána u Toho, který odmění vše dobré.“

Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner mj. řekl: „K poutnímu místu patří putování. Proto vítám novou poutnickou cestu na Velehrad, ke kolébce křesťanství u nás. Dnes jsme sice zvyklí přijet až ke kostelu, ale myslím, že plody našich poutí budou větší, jestliže se dokážeme připravit na poutní vrchol i tichým rozjímáním růžencových tajemství. Děkuji všem, kteří přispěli k jejich vybudování a vydání výmluvného svědectví o naší době i dalším generacím.“ **www.maticevelehradska.cz**

- 1.6. Památka svatého Justina
- 3.6. Slavnost Těla a krve Páně (Boží Tělo)
- 5.6. Památka svatého Bonifáce
- 6.6. 10. neděle v mezidobí
- 11.6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
- 13.6. 11. neděle v mezidobí
- 20.6. 12. neděle v mezidobí
- 21.6. Památka svatého Aloise
- 24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
- 27.6. 13. neděle v mezidobí
- 28.6. Památka svatého Ireneje
- 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

Svatý Alois

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY – SERIÁL

SLAVENÍ KNĚŽSKÉHO JUBILEA

V den 25., 50. nebo 60. výročí kněžského svěcení bude jubilantovi propůjčen plnomocný odpustek, pokud přitom obnoví slib věrně vykonávat povinnosti svého povolání.

BĚHEM EUCHARISTICKÉHO KONGRESU:

Plnomocné odpustky budou propůjčeny věřícím, kteří se zbožně zúčastní závěrečné bohoslužby Eucharistického kongresu.

(Mezinárodní eucharistické kongresy se konají každé čtyři roky. Ten příští bude v roce 2012 v irském Dublinu. Konají se i národní eucharistické kongresy, např. ve Španělsku byl tento kongres zahájen 27. května 2010.)

Pro získání všech plnomocných odpustků platí tři obvyklé podmínky: svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.

KLUB MAMINEK FRYŠTÁK - ÚTERÝ 9 - 11 HODIN

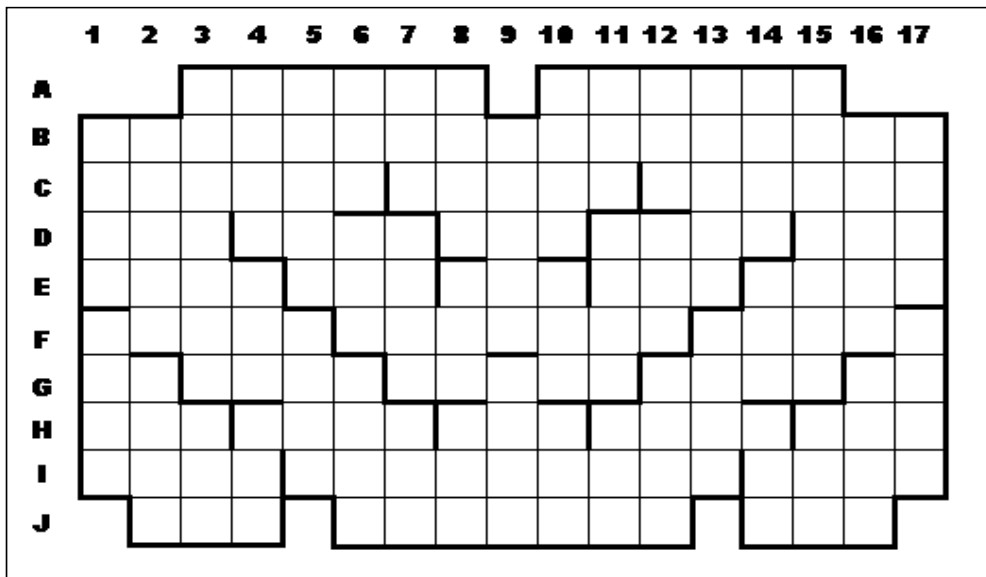
- 1.6. Cvičení a říkanky s maminkou Dankou
(+ malé překvapení)
- 8.6. Exkurze na farmu k Raškům
- 15.6. Beseda s paní Marií Domanskou na téma:
Sexuální výchova dětí
- 23.6. Beseda s psycholožkou Denisou Krčmovou – STŘEDA
- 29.6. Rozloučení s klubem a hurá na prázdniny

PRAVIDELNÉ ČTVRTKY OD 16 DO 18 HODIN

V PŘÍPADĚ ZÁJMU – VOLNÉ HRANÍ PRO DĚTI

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA – VČAS BUDE UPŘESNĚNA

KŘÍŽOVKA NA ČERVEN

Vodorovně: A. Pátrat, obdržet – B. **I. díl tajenky** – C. Obec na Moravě, ženské jméno, zbožňovatel – D. Luštěnina, vědecký název javoru, značka elektrospotřebičů, Mohamedův rádce, přibližně – E. Lihovina z rýže, ruský "tito", plavidlo, řeka v Rusku, na ono místo – F. Nálezející Ottovi, čistiti (prach), ženské jméno – G. Oni, arabský stát, útok, obydlí kanára, předložka – H. Čidlo zraku, útočení, lok, severští paroháči, druh gibbona – I. Marxovo jméno, **II. díl tajenky**, koupací nádoba – J. Části úst, kraj ve Francii, srbské jméno.

Svisle: 1. Čas, opuchlina – 2. Povel psovi, avivážní přípravek – 3. Používati hrábě, horníkovo pracoviště – 4. Roky, kruchta, části včelínu – 5. Citové vzrušení, vanouti – 6. Římsky 555, ruský "tuto", bezvědomí – 7. Staroarménské město, placené jízdy, okolo – 8. Mládě krávy, mužské jméno, náboženský reformátor – 9. Značka traktorů, náš literát – 10. Jméno Medřícké, korýš, chomáč trávy – 11. Symetrála, spisy, medikament – 12. SPZ Staré Lubovně, japonský ostrov, pádová otázka – 13. Strnutí šíje, německy „tedy“ – 14. Staroegyptský posvátný býk, anglicky „jedna“, jméno Janžurové – 15. Nejznámější parník z roku 1912, harmonie – 16. Pracovat sekýrou, Zolův román – 17. Středoasijská řeka, řeka ve Švýcarsku.

Náповěda: D. Acer, 12. Nai, 17. Aara
Tajenka z minula ... čemu se po svatbě říká omyl **připravil Fr. Záhla**

F A R N Í Č E K – Z P R A V O D A J F A R N O S T I S V. M I K U L Á Š E V E F R Y Š T Á K U

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ludmila Görigová ml., Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5. 6. 2010 v nákladu 250 ks.